

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Szám:

Tárgy: alapjogot érintő rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása

Hiv. szám: –

Ügyintéző:

Telefon:

E-mail:

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva **panaszos** által előterjesztett panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapításaira – a panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés a) és e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál (a továbbiakban: ORFK) – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. Tájékoztatom, hogy a bírósági felülvizsgálat iránti keresetet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 340/B. § (1) és (2) bekezdésére, a Pp. 394/B. § (1) bekezdésére tekintettel, a Pp. 397/I. § (1) bekezdése alapján elektronikusan is benyújthatja, azonban a Pp. 397/J § b) pontja értelmében a jogi képviselővel eljáró felek, valamint a belföldi székhellyel rendelkező gazdálkodó szervezetek részére kötelező.

Az elektronikus kapcsolattartás módjára vonatkozóan részletes tájékoztatást találhat a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes> menüpontban. A határozat bírósági felülvizsgálta iránti keresetlevél elektronikusan előterjesztésre szolgáló űrlap a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes/birosagi-felulvizsgalat> menüpontból tölthető le.

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület (tájékoztatásul)
- 3) rendőri szerv vezetője (tájékoztatásul)
- 4) Irratár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos és rokona a Rendőrkapitányság munkatársai ellen tett panaszt, amely szerint *-n * óra * perc körüli időben a rendőrök jogtalanul állították elő, sérelmezte az előállítás körülményeit, és a részrehajló rendőri intézkedést.

A panaszbeadványt a Panaszos és a panaszos rokona *-n személyesen terjesztették elő a Panasztestület panaszirodáján, annak kiegészítésére nem került sor.

A panaszbeadvány szerint a Panaszos *-n, a délutáni órákban lakásában tartózkodott nagybátyjával, A panaszos rokonával együtt, aki a lakótársa. Az első emeleten lakók, akik albérlőként tartózkodnak a lakásban, hangosan hallgatták a zenét és kiabáltak. A Panaszos feltételezése szerint ezek a személyek drogot is fogyasztanak.

A Panaszos nem tudott pihenni tőlük, ezért szólt nekik, majd fél perc múlva „két fiatal gyerek a szomszédból” megjelent az ajtaja előtt és többször megütötték a Panaszos fejét, ami miatt vérezni kezdett. Ezután két hölgy is megjelent, akik szintén nekiestek a Panaszosnak.

A Panaszos lakótársa, A panaszos rokona ezen idő alatt a konyhában evett, majd a verekedésre felfigyelve, késsel és villával a kezében kiment és azt kiabálta, hogy „takarodjanak innen”. Ekkor a támadók lehátráltak a lépcsőn, miközben A panaszos rokonát folyamatosan, életveszélyesen szidalmazták.

A Panaszos hívta a rendőrséget *óra * perc körüli időben. A rendőrök kikerkeztek a helyszínre és mentőt hívtak, majd a Panaszost beszállították a kórházba, ahol látteleletet vettek. A baleseti sebészeti osztályon egy közterület-felügyelő és egy rendőr jelent meg, és a Panaszost keresték, majd közölték, hogy a vizsgálatot követően be kell velük mennie a rendőrkapitányságra.

A Panaszost beszállították a rendőrkapitányságra. Látta, hogy A panaszos rokona is ott tartózkodik cipőfüző nélkül, az előállító helyiség előtt. A rendőrök közölték velük, hogy garázdaság miatt mindkettőjüket előállítják.

Azon idő alatt, amíg a Panaszos a kórházban volt, a két szomszédot és a panaszos rokonát a rendőrök előállították.

* perc körül a Panaszost hazavitték, hogy bevegye a gyógyszereit, ekkor az egyik „fiatal srác” ott nevetgélt a portán, aki ekkor már hazafelé indult. A másik két szomszéd hölgyet be sem vitték a rendőrségre. A gyógyszerek bevitelét követően a Panaszost visszavitték a rendőrkapitányságra. A rendőröket nem érdekelte, hogy a Panaszosnak gerincműtétje volt, alig tudott állni a lábán.

Éjjel gyanúsítottként hallgatták ki a Panaszost és a lakótársát, A panaszos rokonát is. Az elbocsátását követően a rendőrök nem gondoskodtak a hazajutásáról. A panaszos rokonát kb. egy órával hamarabb engedték ki, mint a Panaszost, és csak az egyik támadóval szembesítették, illetve csak az egyik támadót állították elő. Véleménye szerint az ismeretség miatt nem állították elő a többi támadót. A Panaszos a rendőrök tudomására hozta, hogy támadói drogfogyasztók, drogkereskedők, ennek ellenére ezzel nem foglalkoztak, és nem végeztek náluk drogtesztet.

A Panaszos vitatja, hogy elkövették volna a garázdaság bűncselekményét, illetve panaszolta a gyanúsítást, valamint a rabosítást is.

A panasz szerint az egyik rendőr bement az előállító helyiségbe, és közölte a Panaszossal, ha a bűncselekmény elkövetését nem ismeri el, akkor még bent lesz két-három órán keresztül. A rendőr kezében egy „kis cetli” volt, amelyet kért, hogy olvasson el.

A Panaszos a fentiekre tekintettel kérte, hogy a panaszait a Panasztestület vizsgálja ki.

A Panaszos a vele szemben foganatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban – *beadványa szerint* – az alábbiakat sérelmezte:

1. a büntetőeljárás részét képező panaszát (a gyanúsítás ténye ellen, a kihallgatások sorrendje, csak az egyik támadóval szembesítették, a rendőrök az irányú „fenyegetése”, hogy amennyiben nem ismeri el a bűncselekmény elkövetését, abban az esetben bent tartják még két-három órát, a bűnügyi nyilvántartásba vételének tényét),
2. a rendőri intézkedés hiányos voltát, mivel nem foglalkoztak az állításával, valamint a részrehajló rendőri intézkedést,
3. az előállítás jogszerűségét,
4. az egészségügyi állapotának figyelmen kívül hagyását,
5. a hazaszállításának elmaradását.

A Panasztestület hivatkozott állásfoglalása szerint a rendőri intézkedés érintette a Panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének IV. cikkében foglalt személyi szabadsághoz való, a XX. cikkében írt egészséghez való, a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát, valamint a XV. cikkében foglalt diszkrimináció tilalmát.

Az állásfoglalás alapján a rendőrségnek intézkedési kötelezettsége keletkezett a Panaszos és egy másik állampolgár által tett bejelentés nyomán.

A Panasztestület álláspontja szerint a rendőrök megfelelően teljesítették az intézkedési kötelezettségüket.

A Panaszos elfogása és azt követő előállítása jogszerűen és indokoltan történt, azonban annak időtartama szükségtelenül hosszú, ezért aránytalan volt, ami miatt súlyosan sérült a Panaszos személyes szabadsághoz való joga.

Az előállítás időtartamának meghosszabbítása nem felelt meg a jogszabályi előírásoknak, ami a Panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét idézte elő.

A Panaszos egészségi állapotával összefüggő panaszrész tekintetében – a bizonyítékok elégtelensége miatt – az egészséghez való jog sérelme nem volt megállapítható.

Abban a tekintetben, hogy a rendőrség nem biztosította a Panaszos hazajutását, a Panasztestület alapjogi sérelmet nem állapított meg.

A Panasztestület nem talált olyan körülményt, ami alapján a pártatlan rendőri intézkedésre lehetett volna következtetni, ezért megállapítása szerint a panaszolt rendőri intézkedések nem ütköztek a diszkrimináció tilalmába.

A Panasztestület megítélése szerint az alapjogsérelem elérte a súlyosság azon fokát, amely indokolttá tette a panasz megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően – súlyos alapjogsérelem esetén – a panaszt az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

II.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettségének keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközöket szerezte be:

- panaszbeadvány,
- zárójelentések Panaszos vonatkozásában,
- ambuláns kezelőlap Panaszos vonatkozásában,
- Panaszos által készített 3 db fényképfelvétel,
- 2 db rendőrségi hangfelvétel bejelentésről,
- rendőri szerv vezetőjének átirata és annak mellékletei,
- Rendőrkapitányság vezetőjének kiegészítő parancsnoki kivizsgálása és mellékletei:
- „fogvatartottak (elfogott, előállított, elővezetett) kíséréséről kiadási nyilvántartás” Panaszos vonatkozásában,
- „nyomtatvány az előállító helyiségben elhelyezett fogvatartott személy őrzésével és ellátásával kapcsolatos adatokról” elnevezésű irat, Panaszos vonatkozásában,
- a rendőri szerv vezetőjének átirata és annak mellékletei:
- Rendőrkapitányság vezetőjének kiegészítő parancsnoki kivizsgálása és mellékletei:
- Osztály vezetőjének parancsnoki kivizsgálása,
- kiegészítő jelentés,
- Rendőrkapitányság vezetőjének átirata,
- jelentése elfogás végrehajtásáról Panaszos vonatkozásában,
- a letéti tárgyról Panaszos vonatkozásában,
- igazolás (az előállítás időtartamáról) Panaszos vonatkozásában,
- nyilatkozat a fogvatartott élelemmel történő ellátásáról elnevezésű irat a Panaszos vonatkozásában,
- nyilatkozat a fogvatartott személy az előállító helyiségben történő elhelyezésekor a szóbeli tájékoztatás végrehajtásáról és megértéséről, a hozzátartozó, illetve egyéb személy értesítéséről és az írásos tájékoztató átvételéről elnevezésű irat a Panaszos vonatkozásában,
- nyomtatvány az előállító helyiségben elhelyezett fogvatartott személy őrzésével és ellátásával kapcsolatos adatokról elnevezésű irat a Panaszos vonatkozásában,
- jegyzőkönyv gyanúsított kihallgatásáról a Panaszos vonatkozásában,
- Tevékenység-irányítási Központ küldés leírása adatlap,
- rendőri szerv vezetőjének szakmai állásfoglalása.

III.

A tényállás minden részletre kiterjedő tisztázása érdekében lefolytatott közigazgatási hatósági eljárás során a Panaszos által előterjesztett panaszban megfogalmazott állításokat alátámasztó bizonyítási indítványt, nyilatkozatot, illetőleg egyéb bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott. Az eljárás során a II. részben felsorolt okiratokon kívül egyéb bizonyíték nem merült fel, ugyanakkor a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelése alapján eleget lehetett tenni a Ket. 50. § (1) bekezdésben előírt tényállás tisztázási kötelezettségnek.

Ezek alapján a Pp. 195. § (1) bekezdése szerint, a felsorolt közokiratok e jellegére tekintettel, az abban foglalt tények ellenkezőjére vonatkozó bizonyíték hiányában, döntésem meghozatalánál az előző közokiratokban foglaltakat vettem alapul.

Ezen álláspontom kialakításánál figyelemmel voltam több korábbi bírósági ítéletre és döntésre¹ is.

IV.

A tényállás teljes körű tisztázása szempontjából kiemelt jelentőséggel bírnak a panaszossal szemben történt intézkedés alább részletezett körülményei, amelyek a II. részben említett bizonyítási eszközök alapján kerültek megállapításra.

Tevékenység- irányítási Központ (a továbbiakban: TIK) * perckor kiadott utasítása alapján * perckor megjelentek a Panaszos lakcímén, mivel onnan verekedésről érkezett bejelentés.

A helyszínen az Országos Mentőszolgálat (a továbbiakban: OMSZ) munkatársai a járőrök kikerzésekor már a helyszínen tartózkodtak.

A rendőrök meghallgatták a Panaszost, aki elmondta, hogy a lakóházban lévő hangoskodás miatt, az alagsori lakásából kiment az udvarra, és az első emeleten lévő két hangoskodó férfival szóváltásba keveredett, mire azok lementek hozzá az udvarba, és az egyikük többször ököllel arcon ütötte. A történetek után az első emeletről, a két férfi társaságában lévő hölgy is lement az udvarra, majd a két férfit elhúzta a Panaszostól, és ezt követően visszamentek az első emeleti lakásba. Az OMSZ munkatársai megvizsgálták a Panaszost, majd a sérülései miatt egészségügyi intézménybe szállították.

A rendőrök ezek után intézkedés alá vonta a korábban hangoskodó két férfit, akiket igazoltattak.

* elmondta, hogy az első emeleti lakásban albérlőként lakó rokonánál végzett felújítási munkákat. Kb. * perc körüli időben *-vel a lakás előtt tartózkodtak és dohányoztak. Beszélgetés közben arra lettek figyelmesek, hogy a földszinten lakó Panaszos azt kiabálja nekik, hogy „hallgassatok már el, a kurva anyátokat”. Ezt követően szóban számon kérték tőle, hogy hogy beszél velük, majd néhány perc hangos szóváltás után lesétáltak hozzá mind a ketten. Amikor odaértek az alagsori lakáshoz, a rájuk kiabáló férfi, a Panaszos egy kb. 60-80 cm hosszúságú kerítéslécet tartott a kezében, mellyel ütő mozdulatokat tett feléjük. * az ütő mozdulatokat elkerülve mellé került, majd – elmondása szerint védekezésképpen – két alkalommal, ököllel állon ütötte a Panaszost. Ezután azt észlelte, hogy az alagsori lakásban tartózkodó másik férfi, * egy kb. 15 cm pengehosszúságú késsel a jobb kezében kiszaladt a lakásból, majd kb. 3 méterre

---

¹ Pl.: 1/2004. Büntető jogegységi határozat, BH2009. 230, Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.27.173./2013/7. számú ítélete.

megállt előttük és hangosan kiabál, hogy takarodjanak el. Ezt követően az időközben odaszaladó *-vel együtt visszaszaladtak mind a hárman az első emeleti lakáshoz. *. azt nyilatkozta, hogy, nem érzi magát felelősnek a történetekkel kapcsolatban, mivel csak védekezésből ütötte meg két alkalommal a Panaszost. * elmondta továbbá, hogy a mellette tartózkodó * nem bántalmazott senkit, csak külső szemlélője volt az eseményeknek.

Ezt követően a rendőrök szóban meghallgatták *-t, valamint *-t, akik megerősítették a *. által elmondottakat.

A rendőrök szóban meghallgatták továbbá A panaszos rokonát, aki a történetekkel kapcsolatban elmondta, hogy a fenti napon * perc körüli időben hangoskodásra figyeltek fel rokonával, a Panaszossal, aki ezt követően az udvarra ment, ahol hangosan veszekedni kezdett két, az első emeleten tartózkodó férfival. Pár perc szóváltás után a két férfi lesétált az alagsori lakásuk elé. Ekkor a Panaszos a lakásuk előtt – mivel attól tartott, hogy azért jönnek le, mert meg akarják verni őket – a kezében, egy kb. 80 cm hosszúságú kerítésléccel várta a két férfi személyt. Ezután nem látta, hogy pontosan mi történt, csak arra lett figyelmes, hogy a két férfi közül az idősebb ökölrel ütni kezdi a Panaszos arcát. Mivel nagyon megijedt, hogy őt is bántani fogják, ezért a lakásba szaladt, ahol a konyhából a jobb kezébe vett egy darab kést, majd kiszaladt vele a két férfi felé. Kb. 3 méterre a két férfitől megállt, majd kezében a késsel azt kiabálta nekik, hogy „takarodjanak el innen”. Ekkor a két férfi visszaszaladt az első emeletre, ő pedig azonnal a Panaszos segítségére sietett, majd értesítették a rendőrséget.

Elmondása szerint a kezében tartott késsel nem tett szűrő mozdulatot a két férfi felé, csak azért vette magához, ha őt is megtámadnák, akkor tudjon vele védekezni. Elmondta továbbá, hogy nem látta, hogy a Panaszos, a kezében lévő léccel tett-e ütő mozdulatot a két férfi felé.

A helyszínen meghallgatták az események alatt az első emelet körfolyosóján tartózkodó személyt, aki az elejétől kezdve látta a történeteket, és megerősítette * által elmondottakat.

A rendőrök a helyszín szemrevételezése után, az alagsori lakás bejárati ajtaja mellett, a falnak támasztva megtalálta a kb. 80 cm hosszúságú kerítésléccet, amelyet a Panaszos tartott a kezében, valamint a lakás bejárati ajtaján belépve, attól jobbra lévő egyik szekrény tetején került feltalálásra a kb. 12-15 cm pengehosszúságú kés, amelyre a panaszos rokona azt nyilatkozta, hogy ez volt az a kés, amelyet a cselekmény során a kezében tartott.

Az intézkedő rendőrök az általuk megállapított történeti tényállást jelentették a TIK-nek. a Rendőrkapitányság csoportvezetőjével történt egyeztetést követően a TIK utasította a helyszínen intézkedő rendőröket, hogy *-t, a Panaszost és a panaszos rokonát a helyszínen szándékos bűncselekmény – a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 339. § (2) bekezdés a) pontja alapján – (garázdaság) elkövetésének gyanúja miatt fogják el, valamint további intézkedések megtétele céljából állítsák elő – figyelemmel az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltakra – a Rendőrkapitányságra a további szükséges intézkedések végrehajtása céljából.

A Panaszos Kórházban való őrzését, illetve ellátását követően a Rendőrkapitányságra történő szállítását a körzeti megbízott és a közterület-felügyelő hajtotta végre.

Az előállításokat követően a rendőrök a Rendőrkapitányság szolgálatirányító parancsnokának, a panaszoszt és rokonát átadták.

A Panaszos személyőrzésével kapcsolatos feladatokat rendkívüli ór hajtotta végre – * perc közötti időben–, aki a fogvatartással kapcsolatos dokumentációt kitöltötte és a Panaszossal aláíratta.

A Panaszos az előállítás során nyilatkozott a korábbi gerinc műtétjéről a rendőröknek, valamint a befogadást végző rendőrnek is tudomása volt róla. A Panaszost tájékoztatták arról, hogy a műtétjével kapcsolatban felmerülő problémája esetén intézkedni fognak egészségügyi ellátására, azonban a Panaszos ezt nem kérte, illetőleg nem panaszkodott a műtétje miatt, hogy nehezebbre esne az esetleges állás.

A Panaszost *-n *óra * perckor két rendőr a szolgálatirányító parancsnok utasítására a lakására kísérték a gyógyszerbevitelének biztosítása érdekében.

A Panaszos gyanúsítottkénti kihallgatására * perc között került sor. A gyanúsítás ellen a Panaszos panaszt tett, illetve a kihallgatást követően a bűnügyi nyilvántartásba vételére is sor került.

A szembesítés foganatosítására *-n, * perckor került sor.

A Panaszost *-n * óra * perckor bocsátotta szabadon a nyomozó hatóság.

V.

A rendőri intézkedés elleni panasz kivizsgálásakor vizsgálat tárgyává tettem, hogy mely panaszosi sérelemre terjed ki a hatásköröm.

1. A büntetőeljárás részét képező panasz (a gyanúsítás ténye ellen, a kihallgatások sorrendje, csak az egyik támadóval szembesítették, a rendőrök az irányú „fenyegetése” hogy amennyiben nem ismeri el a bűncselekmény elkövetését, abban az esetben bent tartják még két-három órát, a bűnügyi nyilvántartásba vételének ténye).

Az Rtv. 92. § (1) bekezdés szerint: *„Akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint*

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kilététől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és büntetőeljárás feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója

bírálja el.”

A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 195. § (1) bekezdés szerint:

„(1) Akire nézve az ügyész vagy a nyomozó hatóság határozata közvetlen rendelkezést tartalmaz – ha e törvény kivételt nem tesz –, a határozat ellen a közléstől számított nyolc napon belül panasszal élhet.

A Be. 196. § (1) bekezdés szerint:

„(1) Akinek az ügyész vagy a nyomozó hatóság intézkedése vagy intézkedésének elmulasztása a jogait vagy érdekeit közvetlenül sérti, az a tudomásszerzéstől számított nyolc napon belül panasszal élhet.”

A belügyminiszter irányítása alá tartozó nyomozó hatóságok nyomozásának részletes szabályairól és a nyomozási cselekmények jegyzőkönyv helyett más módon való rögzítésének szabályairól szóló 23/2003. (VI. 24.) BM-IM együttes rendelet 140. és 141. §-ai szerint:

„140. § A panaszt írásban vagy szóban lehet előterjeszteni. A szóban előterjesztett panaszt jegyzőkönyvbe kell foglalni.

141. § A nyomozás során a panaszt a határozatot hozó, az intézkedést foganatosító, illetőleg az intézkedést elmulasztó nyomozó szervnél célszerű előterjeszteni.”

Panaszos sérelmezte a gyanúsítás tényét, a kihallgatások sorrendjét, azt, hogy csak az egyik támadóval szembesítették, a rendőrök azirányú „fenyegetését”, hogy amennyiben nem ismeri el a bűncselekmény elkövetését, abban az esetben bent tartja még két-három órát, illetőleg a bűnügyi nyilvántartásba vételének tényét.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján jelen eljárás tárgya kizárólag az Rtv. IV., V. és VI. fejezete által szabályozott rendőri intézkedésekkel szembeni panaszok elbírálása lehet. A büntetőeljárás megindulását követő eljárási cselekményekkel (pl.: rabosítás, gyanúsítás, házkutatás, lefoglalás, stb.) összefüggő panaszok elbírálására a törvényességi felügyeletet gyakorló ügyészség rendelkezik hatáskörrel, a jelen eljárás keretei között ezek alapján nincs törvényes lehetőség, ezért e panaszpont vizsgálatát mellőztem.

A büntetőeljárás részét képező eljárási cselekményekkel szemben a Be. által meghatározott jogorvoslati fórumrendszer keretein belül és módon lehet panasszal élni.

Megjegyzem, hogy a Panaszos a gyanúsítottkénti kihallgatása során rögzített jegyzőkönyv 2. oldalán a gyanúsítás ellen panaszt tett. Megállapítható továbbá, hogy a kiegészítő parancsnoki kivizsgálásról készült jelentés alapján a kihallgatást végrehajtó nyomozó a Panaszost kizárólag az eljárás menetéről, illetve arról tájékoztatta, hogy amennyiben az ügy lényeges körülményeiben a felek részéről ellentmondás merül fel, ennek feloldása érdekében a nyomozó hatóság – a Be. 124. § (1) bekezdése alapján – szembesítést fog végrehajtani.

VI.

A panasz vizsgálata során az alábbiakat állapítottam meg.

2. A rendőri intézkedés hiányos volta, mivel nem foglalkoztak az állításával, valamint a részrehajló rendőri intézkedés.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.”

Az Rtv. 13. § (1) és (2) bekezdése szerint:

„(1) A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

(2) A rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni.”

Az Rtv. 15. § (1) és (2) bekezdése szerint:

„(1) A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.

(2) Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.”

Az Rtv. 24. § (1) és (3) bekezdése szerint

„(1) A rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.

(3) A segítségnyújtás csak halaszthatatlan szolgálati érdekből tagadható meg, közvetlen életveszély esetén csak akkor, ha a segítségnyújtás miatt több ember élete kerülne közvetlen veszélybe.”

Az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja szerint:

„A rendőr a további intézkedés megtétele céljából elfogja és az illetékes hatóság elé állítja azt,

a) akit szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten értek;”

A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 8. § (1)-(3) bekezdése szerint:

„(1) A rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről - ha az elkövető ismert, annak megjelölésével - feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében.

(2) A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást.

(3) Ha a szándékos bűncselekmény elkövetésének helyszínén tetten ért vagy a menekülő elkövető elfogására nincs mód, a rendőr haladéktalanul intézkedik az elfogás és - szükség esetén - a helyszín biztosítása iránt.”

A büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 339. § (1) bekezdés és (2) bekezdés a) és d) pontja szerint:

„(1) Aki olyan kihívóan közösségellenes, erőszakos magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotránkozást vagy riadalmat keltsen, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) A büntetés büntetett miatt három évig terjedő szabadságvesztés, ha a garázdaságot

a) csoportosan,

d) felfegyverkezve, követik el.”

[Garázdaság]

A Btk. 164. § (1)-(3) bekezdése szerint:

„(1) Aki más testi épségét vagy egészségét sérti, testi sértést követ el.

(2) Ha a testi sértéssel okozott sérülés vagy betegség nyolc napon belül gyógyul, az elkövető könnyű testi sértés vétsége miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(3) Ha a testi sértéssel okozott sérülés vagy betegség nyolc napon túl gyógyul, az elkövető súlyos testi sértés büntette miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

[Testi sértés]

A Szolgálati Szabályzat) 12. § (1) bekezdése szerint:

„...a rendőr gondoskodik az elsődleges intézkedések megtételére - különös tekintettel az elsősegélynyújtásra, értesítés adásra, helyszínbiztosításra, tanúkutatásra, adatgyűjtésre, kárelhárításra...”

A Rendőrség Etikai Kódexének (a továbbiakban: Etikai Kódex) 1. pontjának második része alapján:

„Önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.”

Az Etikai Kódex 4. pontja szerint:

„A rendőr elismeri és védi az emberi méltóságot, tiszteletben tartja az emberi és a személyiségi jogokat. Elfogulatlanul jár el nemre, korra, állampolgárságra, etnikai hovatartozásra, vallási és politikai meggyőződésre, társadalmi és vagyoni helyzetre tekintet nélkül.”

Az Etikai Kódex 5. pontja szerint:

„A rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.”

Az Etikai Kódex 7. pontjának utolsó mondata szerint a rendőr:

„Tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök nem foglalkoztak azzal a kijelentésével, amely szerint a támadói drogfogyasztók, drogkereskedők. Nem végeztek náluk drogtesztet, valamint csak egyiküket állították elő. A Panaszos sérelmezte továbbá, hogy az intézkedő rendőrök az ismeretség miatt nem állították elő a többi támadót.

A rendőri intézkedés hiányos voltával kapcsolatosan az alábbiakat állapítottam meg.

A Pp. 195. § (1) bekezdése értelmében a rendőri jelentés közokiratnak minősül, amely szerint a jelentésben foglaltak teljes mértékben – az ellenkező bizonyításáig – bizonyítják az abban foglaltakat. Figyelembe véve a rendőri jelentés közokirati jellegét, a bizonyítékok értékelése során a rendőri jelentésben foglaltakat fogadtam el a döntéshozatal alapjául.

Kiemelten az elfogás végrehajtásáról szóló jelentése alapján, valamint az intézkedő rendőrök, által készített kiegészítő jelentésében foglaltakra, valamint – *figyelemmel a Ket. 172. § i) pontjában, valamint a Pp. 195.§ (1) bekezdésében foglaltakra közokirati bizonyító erővel figyelembe vett* – a II. részben említett bizonyítási eszközök alapján az alábbiakat állapítottam meg.

A Rendőrkapitányság munkatársai a bejelentést követően haladéktalanul a helyszínrre vonultak, és megkezdték a történeti tényállás tisztázását.

Adatgyűjtést, tanúkutatást végeztek, amelynek megállapításait az elfogásról készített jelentésben pontosan rögzítették. Először a Panaszos meghallgatását hajtották végre, majd *-t, illetve a társaságában lévő *. és *. , illetve *, elmondását rögzítették.

A helyszínen meghallgatták továbbá az események alatt az első emelet körfolyosóján tartózkodó *-t, aki az elejétől kezdve látta a történeteket, aki *. által elmondottakat erősítette meg.

A rendőrök a helyszín szemrevételezése után, az alagsori lakás bejárati ajtaja mellett, a falnak támasztva megtalálta a kb. 80 cm hosszúságú kerítéslécet, amelyet a Panaszos tartott a kezében, valamint a lakás bejárati ajtaján belépve, attól jobbra lévő egyik szekrény tetején került feltalálásra a kb. 12-15 cm pengehosszúságú kés, amelyre A panaszos rokona azt nyilatkozta, hogy ez volt az a kés, amelyet a cselekmény során a kezében tartott.

Az intézkedő rendőrök megállapították, hogy a Panaszosnak kizárólag * okozott sérülést, a társaságában lévő *. és *. nem vett részt az eseményekben, ezért velük szemben további személyi szabadságot korlátozó intézkedés nem volt indokolt, azonban A panaszos rokona tevékenyen részt vett a garázdaságban.

Az intézkedő rendőrök az általuk megállapított tényeket jelentették a TIK-nek. A Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Készenléti Alosztály csoportvezetőjével, történt egyeztetést követően a TIK utasította a helyszínen intézkedő rendőröket, hogy *-t, a Panaszost és a panaszos rokonát a helyszínen szándékos bűncselekmény – a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 339. § (2) bekezdés a) pontja alapján – (garázdaság) elkövetésének gyanúja miatt fogják el, valamint további intézkedések megtétele céljából állítsák elő – figyelemmel az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltakra – a Rendőrkapitányságra a további szükséges intézkedések végrehajtása céljából.

A kiegészítő jelentés alapján megállapítottam, hogy a Panaszos drogfogyasztással, drogkereskedéssel kapcsolatos kijelentésével összefüggésben azért nem került sor további rendőri intézkedésre, mivel a helyszínen nem merült fel gyanú arra vonatkozóan, hogy Panaszos ezen állítása helytálló lenne. A jelentés alapján a Panaszos panaszbeadványában támadónak nevezett személyek viselkedése nem utalt drogfogyasztásra, mivel a lakásban felújítási munkálatokat végeztek, továbbá a ruházatuk átvizsgálása során sem került elő kábítószer gyanús anyagmaradvány.

A Panaszost ezen állításával kapcsolatban az intézkedő rendőr tájékoztatta arról, hogy a lakóhelye szerint illetékes kerületben komoly erőfeszítéseket tesznek a kábítószerfogyasztók és kereskedők felderítésére és elfogásukra, mellyel külön egység foglalkozik, így amennyiben releváns információkkal rendelkezik bárkivel kapcsolatban, akkor a Rendőrkapitányságon keresztül velük vegye fel a kapcsolatot és ők minden további segítséget meg fognak adni a részére.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapítom, hogy a helyszínen végrehajtott rendőri intézkedés ebben az esetben elegendő volt, mivel az esetleges további intézkedések

megtételeét egyéb körülmény nem indokolta. A rendőrök az elsődleges intézkedési kötelezettségüknek eleget tettek, a helyszínen haladéktalanul megjelentek, segítséget nyújtottak, a jelen lévőket igazoltatták, nyilvántartásokban ellenőrizték, adatgyűjtést, tanúkutatást hajtottak végre, illetve a Panaszos részére a szükséges tájékoztatást is megadták, előállították, orvosi ellátásban részesítették, gyanúsítottként kihallgatták, majd szabadon bocsátották.

A részrehajló rendőri intézkedéssel kapcsolatban az alábbiakat állapítottam meg

A kiegészítő jelentés alapján megállapítottam, hogy az intézkedés alá vont személyekkel sem magánemberként, sem pedig rendőri intézkedés során korábban soha nem találkoztak a rendőri intézkedést foganatosító rendőrök.

Nem merült fel olyan körülmény, ami miatt az említett személyekkel szemben intézkedési kötelezettség keletkezett volna.

A Panaszos saját állítása mellett egyéb bizonyítékot a hatóság részére – a hatóság erre vonatkozó kifejezett felhívása ellenére – nem szolgáltatott, illetve az eljárás során e tárgykörben a rendőri jelentésektől eltérő bizonyíték nem merült fel. Tekintettel – a Pp. jelen határozat III. részében kifejtetett – hivatkozott rendelkezésére is, az azokban foglalt tényekre vonatkozó ellenkező bizonyíték hiányában döntésem meghozatala során a rendőri feljelentésben és a parancsnoki kivizsgálásban foglaltakat vettem alapul.

A fentiek alapján a benyújtott panasz a rendőri intézkedési hiányos volta tekintetében alaptalan és mivel nem merült fel olyan körülmény, amely alátámasztotta volna azt, hogy a rendőrök elfogultan intézkedtek volna, ezért a panasz e tekintetben is alaptalan.

3. Az előállítás jogszerűsége.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyónbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.”

Az Rtv. 13. § (1) és (2) bekezdése szerint:

„(1) A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

(2) A rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni.”

Az Rtv. 15. § (1) és (2) bekezdése szerint:

„(1) A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.

(2) Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.”

Az Rtv. 24. § (1) és (3) bekezdése szerint

„(1) A rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.

(3) A segítségnyújtás csak halaszthatatlan szolgálati érdekből tagadható meg, közvetlen életveszély esetén csak akkor, ha a segítségnyújtás miatt több ember élete kerülne közvetlen veszélybe.”

Az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja szerint:

„A rendőr a további intézkedés megtétele céljából elfogja és az illetékes hatóság elé állítja azt,

a) akit szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten értek;”

A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 8. § (1)-(3) bekezdése szerint:

„(1) A rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről - ha az elkövető ismert, annak megjelölésével - feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében.

(2) A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást.

(3) Ha a szándékos bűncselekmény elkövetésének helyszínén tetten ért vagy a menekülő elkövető elfogására nincs mód, a rendőr haladéktalanul intézkedik az elfogás és - szükség esetén - a helyszín biztosítása iránt.”

A büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 339. § (1) bekezdés és (2) bekezdés a) és d) pontja szerint:

„(1) Aki olyan kihívóan közösségellenes, erőszakos magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotráncozást vagy riadalmat keltsen, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) A büntetés büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztés, ha a garázdaságot

a) csoportosan,

d) felfegyverkezve, követik el.”

[Garázdaság]

A Btk. 164. § (1)-(3) bekezdése szerint:

„(1) Aki más testi épségét vagy egészségét sérti, testi sértést követ el.

(2) Ha a testi sértéssel okozott sérülés vagy betegség nyolc napon belül gyógyul, az elkövető könnyű testi sértés vétsége miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(3) Ha a testi sértéssel okozott sérülés vagy betegség nyolc napon túl gyógyul, az elkövető súlyos testi sértés büntette miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

[Testi sértés]

A Panaszos sérelmezte az előállítását jogszerűségét. Megítélése szerint nem követett el bűncselekményt, mivel ő a sértettje az esetnek.

Kiemelten az elfogás végrehajtásáról szóló jelentése alapján, valamint az intézkedő rendőrök, által készített kiegészítő jelentésében foglaltakra, valamint – figyelemmel a Ket. 172. § i) pontjában, valamint a Pp. 195.§ (1) bekezdésében foglaltakra közokirati bizonyító erővel

figyelembe vett – a II. részben említett bizonyítási eszközök alapján az alábbiakat állapítottam meg.

A Rendőrkapitányság munkatársai a bejelentést követően haladéktalanul a helyszínrre vonultak, és megkezdték a történeti tényállás tisztázását.

Adatgyűjtést, tanúkutatást végeztek, amelynek megállapításait az elfogásról készített jelentésben pontosan rögzítették. Először a Panaszos meghallgatását hajtották végre, majd *. -t, illetve a társaságában lévő * és * illetve *, elmondását rögzítették.

A helyszínen meghallgatták továbbá az események alatt az első emelet körfolyosóján tartózkodó *-t, aki az elejétől kezdve látta a történetet, aki *. által elmondottakat erősítette meg.

Az intézkedő rendőrök megállapították, hogy a Panaszosnak kizárólag *. okozott sérülést, a társaságában lévő *. és *. nem vett részt az eseményekben, ezért velük szemben további személyi szabadságot korlátozó intézkedés nem volt indokolt, azonban a panaszos rokona tevékenyen részt vett a garázdaságban.

Az intézkedő rendőrök az általuk megállapított tényeket jelentették a TIK-nek. A Rendőrkapitányság csoportvezetőjével történt egyeztetést követően a TIK utasította a helyszínen intézkedő rendőröket, hogy *. -t, a Panaszost és A panaszos rokonát a helyszínen szándékos bűncselekmény (garázdaság) elkövetésének gyanúja miatt fogják el, valamint további intézkedések megtétele céljából állítsák elő – figyelemmel az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltakra – a Rendőrkapitányságra a további szükséges intézkedések végrehajtása céljából.

Megállapítottam, hogy az intézkedő járőrök a helyszínen haladéktalanul megjelentek, az Rtv. 29. § (1) bekezdése alapján a jelenlévő személyeket igazoltatták, a nyilvántartásokban ellenőrizték az adataikat. Adatgyűjtést, tanúkutatást hajtottak végre, illetőleg intézkedtek a sérült Panaszos orvosi ellátására vonatkozóan, a helyszínen – a történeti tényállás kellő mértékű tisztázását követően, – a begyűjtött információk alapján helyesen állapították meg, hogy a Btk. 339. § (2) bekezdés a) pontja alapján szándékos bűncselekmény gyanúja merült fel. A Panaszost, A panaszos rokonát, valamint *. -t az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja, valamint a Szolgálati Szabályzat 28. § (1) bekezdése alapján elfogást foganatosítottak. A személyi szabadságot korlátozó rendőri intézkedés az Rtv., valamint a Szolgálati Szabályzat rendelkezései alapján jogszerű, szakszerű és arányos volt.

A fentiek alapján a benyújtott panasz az előállítás jogszerűsége tekintetében alaptalan.

4. Az egészségügyi állapotának figyelmen kívül hagyása.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.”

Az Rtv. 13. § (1) és (2) bekezdése szerint:

„(1) A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

(2) A rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni.”

Az Rtv. 17. § (1) és (2) bekezdése szerint:

„(1) A rendőrség a feladatának ellátása során a testi épséghez, a személyes szabadsághoz, a magánlakás, a magántitok és a levéltitok sérthetetlenségéhez, a személyes adatokhoz, valamint a tulajdonhoz fűződő jogokat a törvényben foglaltak szerint korlátozhatja.

(2) A rendőri intézkedés során a kényszerítő eszköz alkalmazása esetén lehetőleg kerülni kell a sérülés okozását, az emberi élet kioltását. Az intézkedés folytán megsérült személy részére — amint ez lehetséges — segítséget kell nyújtani, szükség esetén a rendőr gondoskodik arról, hogy a sérültet orvos elláthassa, kórházi elhelyezése esetén a hozzátartozó vagy más, a sérülttel kapcsolatban álló személy erről értesüljön.”

Az Rtv. 18. § (2) bekezdése szerint:

„(2) A rendőrség gondoskodik a fogvatartott elhelyezéséről, a fogvatartás miatt bekövetkező egészségkárosodás megelőzéséhez szükséges ellátásáról. A sérült, beteg vagy más okból sürgős orvosi ellátásra szoruló fogvatartottat orvosi ellátásban kell részesíteni.”

Az Rtv. 24. § (1) és (3) bekezdése szerint

„(1) A rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.

(3) A segítségnyújtás csak halaszthatatlan szolgálati érdekből tagadható meg, közvetlen életveszély esetén csak akkor, ha a segítségnyújtás miatt több ember élete kerülne közvetlen veszélybe.”

A Panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök nem vették figyelembe, hogy korábban gerincműtétje volt, és alig tudott állni a lábán.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapítható, hogy a Panaszost mentővel Kórházba szállították orvosi ellátás céljából. Ezt követően Rendőrkapitányságra történő szállítását (körzeti megbízott) és (közterület-felügyelő) hajtotta végre.

A Panaszos személyőrzésével kapcsolatos feladatokat (rendkívüli őr) hajtotta végre, aki a fogvatartással kapcsolatos dokumentációt maradéktalanul kitöltötte és a Panaszossal aláíratta. A Panaszos az előállítása során nyilatkozott a korábbi gerinc műtétjéről az intézkedő rendőröknek, valamint a befogadást végző rendőrnek is tudomása volt róla, mivel azt dokumentált formában rögzítette.

A Panaszost tájékoztatták arról, hogy a műtétjével kapcsolatban felmerülő problémája esetén intézkedni fognak egészségügyi ellátására, azonban a Panaszos ezt nem kérte, illetőleg nem panaszkodott a műtétje miatt, hogy nehezebbre esne az esetleges állás.

A Panaszost a Rendőrkapitányság járőrei, a szolgálatirányító parancsnok utasítására a lakására kísérték a gyógszerbevitelének biztosítása érdekében.

A rendőrök a Panaszos által kért segítséget megadták a részére, orvosi ellátásban részesítették, gyógyszerbevételét biztosították, ezért megállapítom, hogy a Panaszos egészségügyi állapotának figyelmen kívül hagyása kapcsán előterjesztett panasz alaptalan.

5. A hazaszállításának elmaradása.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyónbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.”

Az Rtv. idézett rendelkezése szerint hatáskörömbe kizárólag azon rendőri intézkedések tartoznak, amelyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel, más esetekben érdemi vizsgálatot nem folytathatok.

A rendőrségnek nincs olyan kifejezett jogszabályi kötelezettsége, mely szerint az állampolgárokat egy-egy rendőri intézkedést követően haza kellene szállítani, vagy akár segédkezni kellene a hazajutásban, mivel a konkrét ügyben egyéb olyan körülmény nem merült fel, mely ezt indokoltá tette volna.

Megállapítom, hogy a panasz e tekintetben alaptalan.

VII.

Ket. 35. § (1) bekezdés *„Ha jogszabály további követelményt nem állapít meg, a kérelem tartalmazza az ügyfélnek és képviselőjének a nevét, lakcímét vagy székhelyét, az ügyfélnek a hatóság döntésére való kifejezett kérelmét, továbbá meg lehet adni az elektronikus levélcímet, a telefax számát vagy a telefonos elérhetőséget.”*

Figyelemmel arra, hogy a Panaszos az előállítás időtartamát, illetve annak meghosszabbításának módját nem sérelmezte, ezért ezt a kérdést érdemben nem vizsgáltam.

Ezzel kapcsolatosan a Fővárosi Törvényszék már korábbi – 20.K.31.855/2011/8. számú – ítéletében kimondta, hogy *„A bíróság e körben jegyzi meg, hogy az alperesi határozat kizárólag a felperes panaszában foglaltakra kell, hogy reagáljon függetlenül attól, hogy a Független Rendészeti Panasztestület esetlegesen a felperes panaszát meghaladóan más jellegű jogkérdésekben is állást foglal.”*

A Kúria Kfv.III.37.807/2013/4. számú ítélete a fentieket alátámasztja, amely szerint *„(...) A FRP-nek az előállítás időtartamára vonatkozó megállapításra nézve rögzítette, hogy e körben a felperes nem terjesztett elő panaszt, ezért annak jogszerűségéről nem kellett döntenie.”*

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Döntésem az alábbi jogszabályokon alapul:

- Magyarország Alaptörvénye IV. cikk, XX. cikk, XXIV. cikk, XV. cikk;
- a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. III. törvény 195. § (1) bekezdése, 330. § (2) bekezdése, 340/B. § (1) és (2) bekezdése, 394/B. § (1) bekezdése, 397/I. § (1) bekezdése; 397/J § b) pontja;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 50. § (1) bekezdése, 35. § (1) bekezdése, 100. § (1) bekezdés e) pontja, 109. § (1) bekezdése a) pontja;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 2. §. (1) bekezdése, 13. § (1)-(2) bekezdése, 15. § (1)-(2) bekezdése, 17. § (1)-(2) bekezdése, 18. § (2) bekezdése, 24. § (1) és (3) bekezdése, 33. § (1) bekezdés a) pontja;
- a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 8. § (1)-(3) bekezdése, 12. § (1) bekezdése;
- a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 339. § (1) bekezdés, a (2) bekezdés a) és d) pontja, 164. § (1)-(3) bekezdése;
- a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 195. § (1) bekezdés, 196. § (1) bekezdése;
- a belügyminiszter irányítása alá tartozó nyomozó hatóságok nyomozásának részletes szabályairól és a nyomozási cselekmények jegyzőkönyv helyett más módon való rögzítésének szabályairól szóló 23/2003. (VI. 24.) BM-IM együttes rendelet 140. és 141. §-ai;
- a Rendőrség Etikai Kódexének 1. pontjának második része, 4. pontja, 5. pontja, 7. pontjának utolsó mondata.

Budapest, 2017. március 27.

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**